

Ухля́ви са *м. дл. (?)*: Тукъ е добро само за онѣя що сѣ въ работа, а за онѣи кои са ухлявятъ и безумно прахосватъ парицитѣ си, той (Букурещъ) е страшна чюма. *Зк. 60*. Въ главата му се срѣщатъ мислитѣ едни съ други, които се блѣскатъ като трѣскавица; зачесва се, ухлѣва се, измайва се и незнае, ни какво върши, ни що трѣба да върши. *Минзух. 25*.

Ухо́ *с. с. ѱхо. мн. ч. Уши́ и Уши*, *съ чл. Ушитѣ*—*ѱши. Уше́* (*н-це*) *ум. ушеб. Ушички* *ум. мн. ч. уши*: Въ едното ти ухо да влѣзва, а отъ другото да излѣзва. *Ч. 138*. Половинѣ блюдо на стѣна выси—ухо (*лат.*). *Пк. 119**). Сѣсъ двѣ уши чүвами отврѣдъ. *Бер. 109*. Лющаль го, та му писнале и двѣте уши. *Кн. 75*. Ушъ магаре во кошара, ушите не му влеговѣтъ (свѣрделъ). *М. р. 530 (лат.)*. Испаднала стара жал(бъ)а, Грабнала сѣ со дедото, Изгризало десно уше. *М. 276*. Боли дѣло Хаджия! Оле-ле ушенце, оле-ле! *К. II, 16*. Иде едно малко момиченце засмѣло са до ушички. *Л. Д. 75 р. 156*. 2) ушени сердца: Дѣсното ухо на сръдцето. *ib. 69 р. 88*. Лѣвото ухо на сръдцето тупва комокай седмдесѣти пати на една минута. *Бер. 111*. 3) у лопаты: Лизгаръ е желѣзна лопата набита на дълго дърво, кож кѣту настѣпватъ на уши и съ крака си, подвъртѣтъ и привѣртѣтъ земѣ. *Пк. 71*. 4) у плуга: А на задный край уища, дѣ е пахнато въ пльзицѣ, има клѣчка пропѣхнѣта чрѣзь него, на кож крайща сѣ издадени на вѣнъ и отъ двѣ страны по пѣдѣ и на тѣхъ два крайща набиты сѣ плоскы дръвета, коимъ долны крайща сѣ заковани въ пльзицѣ при кѣщѣ жмеша и съставѣтъ трыггло празно пространство, и отъ двѣ страны, тѣ ся зѣвѣтъ *уши*, и служѣтъ да растварѣтъ брѣзня. *ib. 50*.

Уцѣ́дки *с. м. мн. ч. винные подонки*; также вино, проливающееся при цѣженіи изъ бочки въ подставленное для того нарочно блюдо: Умѣтъ исчерпанъ отъ занятіе съ дребны работы прилича на уцѣдки на виното (*Un esprit épuisé par le détail est comme la lie du vin*). *Т. 363*.

Уцѣ́на *с. ж. оцѣнка*: Турское правительство неймѣюще никаквѣ вѣтрѣшнѣ урядѣ въ подобная обстоятелства гуждало е на уцѣнкѣ ускошкыя главы. *Гн. 193*.

Уче́бенъ *кр. учебный*: Учебна година. — **Уче́бникъ** *с. м. учебникъ*.

Учеловѣ́чѣ са *м. св. (см. вчовѣчѣ са)* смягчусь: Слава Богу нѣ въ наше село са поучеловѣчихме малко, като си направихме черквица. *Зк. 30*.

Учени́къ *с. м. Учени́ца* *с. ж. ученикъ*, —ница. **Учени́чка** *ум.*: Когато наставница зема звѣнчето и позвѣни веднажъ, то сичките ученички станаха отъ своите мѣста. *З. 299*. Че погуби стѣри егү-